

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 371

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 19 aprilie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECRETE			
822. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror.....	2		
823. — Decret privind eliberarea din funcție a unui procuror.....	2		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 45 din 23 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (1 ¹)—(1 ³), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său.....	3–9		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
724. — Ordin al ministrului finanțelor pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005.....	10–11		
		4.283. — Ordin al ministrului educației pentru aprobarea procedurilor privind elaborarea avizelor conforme pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ prevăzute la art. 146 alin. (7) și (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, precum și condițiile necesare acordării acestora.....	12–14
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		481. — Ordin pentru completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 516/2023 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea	15–16
		★	
		Rectificări	16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 284 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, raportat la prevederile Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 419/2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vasilescu Mihai-Laurențiu, procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria Slobozia, se eliberează din funcție ca urmare a aplicării sancțiunii disciplinare constând în „excluderea din magistratură”.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 aprilie 2024.
Nr. 822.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui procuror**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 201 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii,

având în vedere Hotărârea Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 555 din data de 9 aprilie 2024,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Popa Florina-Silvia, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 19 aprilie 2024.
Nr. 823.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 45

din 23 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „*reprezintă impreviziune*”, coroborat cu art. 4 alin. (13), care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11), și cu art. 8 alin. (5) teza finală, și a dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 6.737/299/2021 al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.335D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 3.404D/2021, nr. 3.720D/2021, nr. 3.721D/2021, nr. 3.948D/2021, nr. 28D/2022, nr. 29D/2022, nr. 45D/2022, nr. 308D/2022, nr. 477D/2022, nr. 550D/2022, nr. 842D/2022, nr. 1.369D/2022, nr. 1.946D/2022 și nr. 2.195D/2022, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții din Legea nr. 77/2016 și Legea nr. 52/2020 în ansamblul său, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda și, respectiv, de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 5.322/303/2021 al Judecătoriei Sectorului 3 București — Secția civilă, în dosarele nr. 29.032/4/2020, nr. 9.824/4/2021 și nr. 7.352/4/2021 ale Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.455/302/2021 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția civilă, în dosarele nr. 5.690/303/2021 și nr. 5.201/303/2021 ale Judecătoriei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.905/211/2021 al Judecătoriei Cluj-Napoca — Secția civilă, în dosarele nr. 5.707/1.748/2021 și nr. 5.638/1.748/2021 ale Judecătoriei Cornetu, în Dosarul nr. 5.030/200/2021 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 15.640/197/2020 al Judecătoriei Brașov, în Dosarul nr. 8.368/271/2020 al Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 2.961/212/2021/a1 al Judecătoriei Constanța — Secția civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 3.404D/2021, nr. 3.720D/2021, nr. 3.721D/2021, nr. 3.948D/2021, nr. 28D/2022, nr. 29D/2022, nr. 45D/2022, nr. 308D/2022, nr. 477D/2022, nr. 550D/2022, nr. 842D/2022, nr. 1.369D/2022, nr. 1.946D/2022 și nr. 2.195D/2022 la Dosarul nr. 3.335D/2021.

6. Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.404D/2021, nr. 3.720D/2021, nr. 3.721D/2021, nr. 3.948D/2021, nr. 28D/2022, nr. 29D/2022, nr. 45D/2022, nr. 308D/2022, nr. 477D/2022, nr. 550D/2022, nr. 842D/2022, nr. 1.369D/2022, nr. 1.946D/2022 și nr. 2.195D/2022 la Dosarul nr. 3.335D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Se arată că instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor legale criticate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 24 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 6.737/299/2021, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, precum și a dispozițiilor art. 4 alin. (11) în ceea ce privește sintagma „*reprezintă impreviziune*”, coroborat cu art. 4 alin. (13), care se referă la caracterul absolut al prezumțiilor reglementate la art. 4 alin. (11), și cu art. 8 alin. (5) teza finală, precum și ale dispozițiilor art. 4 alin. (11) lit. a) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 3.335D/2021).**

9. Prin Încheierea din 25 iulie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.322/303/2021, **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12), (13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 2.195D/2022).**

10. Prin Sentința civilă nr. 14.523 din 20 octombrie 2021 și prin încheierile din 14 octombrie 2021 și 16 decembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 29.032/4/2020, nr. 9.824/4/2021

și nr. 7.352/4/2021, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 3.720D/2021, nr. 3.721D/2021 și nr. 45D/2022).

11. Prin Încheierea din 5 noiembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.455/302/2021, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) coroborate cu cele ale art. 4 alin. (1²), (1³) și (3) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate și completate prin Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.946D/2022).

12. Prin Încheierea din 14 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 5.690/303/2021, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 3.948D/2021).

13. Prin Încheierea din 28 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.201/303/2021, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, modificată prin Legea nr. 52/2020, precum și a Legii nr. 52/2020 în ansamblul său**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 550D/2022).

14. Prin Încheierea din 29 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 2.905/211/2021, **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost completate prin articolul unic pct. 2 și 3 din Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 3.404D/2021).

15. Prin încheierile din 23 noiembrie 2021, pronunțate în dosarele nr. 5.707/1.748/2021 și nr. 5.638/1.748/2021, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda în dosare având ca obiect darea în plată (dosarele nr. 28D/2022 și nr. 29D/2022).

16. Prin Încheierea din 14 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 5.030/200/2021, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 308D/2022).

17. Prin Încheierea din 5 februarie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 15.640/197/2020, **Judecătoria Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 477D/2022).

18. Prin Decizia nr. 131/A/LP/2022 din 21 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 8.368/271/2020, **Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4**

alin. (1¹), (1²) și (3) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020, excepție ridicată de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 842D/2022).

19. Prin Încheierea nr. 6.205 din 18 mai 2022, pronunțată în Dosarul nr. 2.961/212/2021/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1¹) lit. a), alin. (1²), (1³), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 52/2020**, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda într-un dosar având ca obiect darea în plată (Dosarul nr. 1.369D/2022).

20. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că prin legea analizată au fost reglementate prezumții absolute de impreviziune, raportat la praguri valorice ale căror relevanță și oportunitate nu au fost în niciun fel fundamentate și motivate de către legiuitor. Condiția motivării este esențială, tocmai pentru a permite atât înțelegerea rațiunilor care stau la baza reglementării, cât și controlul de constituționalitate a legii. De exemplu, în motivarea textului trebuia să se arate de ce se consideră că termenul de 6 luni corespunde cerințelor reținute de Curtea Constituțională în jurisprudența sa relevantă, respectiv de ce s-ar putea considera că menținerea pragurilor valorice crescute pentru o perioadă de 6 luni este constantă și ireversibilă prin mecanismul de autoreglare a pieței.

21. De asemenea, expresia „*reprezintă impreviziune*” este neclară, echivocă, pentru că nu se înțelege ce condiții a avut legiuitorul în vedere cu privire la impreviziune, dacă sunt cele care rezultă din cuprinsul art. 1.271 din Codul civil și din deciziile Curții Constituționale sau dacă a avut în vedere numai unele dintre aceste condiții.

22. O primă interpretare posibilă este în sensul că această expresie evocă toate condițiile legale ale impreviziunii prevăzute de art. 1.271 din Codul civil, pentru că legiuitorul nu distinge între acestea. A doua interpretare posibilă este în sensul că sintagma „*reprezintă impreviziune*” nu acoperă toate condițiile impreviziunii, situație în care ar trebui să se analizeze textul în raport cu toate condițiile pe care le instituie art. 1.271 din Codul civil.

23. În prima interpretare este practic anihilat caracterul judiciar al impreviziunii statuat de Curtea Constituțională în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, încălcându-se forța obligatorie a deciziilor Curții Constituționale. Rolul judecătorului devine unul formal, decorativ și își pierde substanța. Rezultă că echitatea manifestată în materia impreviziunii sub forma aprecierii caracterului vădit injust al executării obligației de către debitor trebuie să rămână un atribut suveran al instanței judecătorești, al cărei rol și a cărei existență înseși ar fi grav denaturată în situația în care ideea de dreptate ar fi prezumată absolut de lege, fără a mai fi necesară intervenția judecătorului pentru ca, pe baza legii, acesta să distingă ceea ce este just de ceea ce este injust.

24. Cum rolul instituției juridice a impreviziunii este echilibrarea contractului care s-a dovedit excesiv de oneros pentru părți, rezultă că efectul aplicării impreviziunii nu poate fi dezechilibrarea contractului în favoarea celeilalte părți, în concret, în defavoarea creditorului, ale cărui drepturi sunt total ignorate de noile prevederi legale, în sensul că se face abstracție de impactul pe care o creștere a cursului valutar o poate genera în activitatea sa complexă, din care face parte și contractul de credit.

25. Sintagma pe „*durata executării contractului*” ridică probleme de neconstituționalitate câtă vreme nu rezultă dacă procentul de 52,6% se determină ca urmare a fluctuațiilor de curs valutar intervenite pe întreaga durată a executării contractului de credit, până la momentul formulării notificării de dare în plată, cumulată, sau dacă se consideră impreviziune doar în situația în care la un moment dat pe durata executării

contractului de credit, spontan, excepțional și imprevizibil, intervine o creștere bruscă a cursului valutar ce depășește cursul de la încheierea contractului cu 52,6%.

26. Textul legal face abstracție de caracterul complex al obligației ce revine debitorului, mai exact de împrejurarea că întinderea obligației de rambursare a debitorului nu este influențată doar de variația cursului valutar, ci și de evoluția dobânzii, respectiv a indicelui de referință la care se raportează dobânda (Libor, în cazul creditelor în franci elvețieni, Euribor în cazul creditelor în euro).

27. De asemenea, textul încalcă și dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, privind dreptul de proprietate privată al creditorului câtă vreme, în mod nediferențiat, în funcție de elementele descrise mai sus, se prezumă impreviziunea. Consecința constă în modificarea condițiilor contractuale inițial agreeate, prin adaptarea acestora în favoarea debitorului, creditorul nemaiaivând, prin ipoteză, dreptul de a solicita contraprestațiile în condițiile agreeate, cu toate că modalitatea în care a intervenit fluctuația cursului valutar nu se circumscrie în concret unui eveniment excepțional care să facă excesiv de oneroasă și vădit injustă executarea obligației de către debitor.

28. De asemenea, modalitatea în care este conceput textul criticat face imposibilă pentru creditor exercitarea dreptului la apărare și accesul efectiv la justiție. Creditorul este pus în situația de a nu avea reprezentarea cadrului legal la care se raportează pentru a verifica îndeplinirea cazului de impreviziune invocată de către debitor, astfel încât apare neclar dacă este sau nu cazul să formuleze contestație la notificarea debitorului, respectiv dacă și în ce condiții o astfel de contestație ar fi întemeiată sau nu, încălcându-se astfel dreptul la apărare al creditorului și dreptul la un proces echitabil.

29. Din această perspectivă, nici ipoteza de la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 77/2016 nu este însoțită de vreo motivare. Astfel, nu este motivată instituirea creșterii de peste 50% a obligației de plată drept cauză de impreviziune, textul nefiind corelat nici cu Legea privind plafonarea dobânzilor, act normativ adoptat de Parlament, încă nepromulgat la data ridicării excepției de neconstituționalitate, în cuprinsul căruia sunt instituite plafoane maxime ale dobânzilor ce pot fi percepute de bancă, legea instituind și remedii în acest sens, care, însă, nu au nicio legătură cu impreviziunea.

30. Textul art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 este neclar prin raportare la trimiterea pe care o face la dispozițiile art. 4 alin. (13), întrucât nu se înțelege dacă trimiterea a fost făcută pentru a sublinia caracterul de prezumție absolută pe care îl instituie art. 8 alin. (5), în ipoteza executării silite a imobilului ipotecat, sau pentru a arăta că, în această ipoteză, pe lângă condiția specială a executării silite a imobilului ipotecat, trebuie să fie îndeplinit unul dintre cazurile de impreviziune prezumate absolut de la art. 4 alin. (11) la care face trimitere art. 4 alin. (13), respectiv să fie incidentă fluctuația cursului valutar cu peste 52,6% față de cursul de la data încheierii contractului sau obligația de plată lunară a creditului să fi înregistrat o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă, iar oricare dintre cele două ipoteze să se fi menținut pe o durată de cel puțin 6 luni anterior înregistrării notificării de dare în plată.

31. Dacă trimiterea pe care o face la dispozițiile art. 4 alin. (13) are rolul de a sublinia caracterul de prezumție absolută pe care îl instituie art. 8 alin. (5), în ipoteza executării silite a imobilului ipotecat, atunci textul este neconstituțional. Astfel, impreviziunea este exclusă într-o asemenea ipoteză, pentru că nu poate fi vorba despre un eveniment imprevizibil pentru debitor. Dimpotrivă, atunci când a constituit garanția asupra imobilului, creditorul și-a asumat riscul executării silite în caz de neplată, iar atunci când debitorul și-a asumat riscul evenimentului așa-zis imprevizibil, impreviziunea nu își mai găsește aplicare. În plus, executarea silită în cazul creditelor

imobiliare este reglementată legal prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori, astfel încât se creează un paralelism legislativ malign în condițiile în care un proces reglementat legal devine un eveniment prezumat a crea starea de impreviziune a clientului și dezechilibrarea relațiilor contractuale.

32. Executarea silită ce are loc împotriva debitorului se prezumă a fi consecința propriei atitudini culpabile, în materia răspunderii contractuale operând prezumția de culpă prin simplul fapt al neexecutării obligațiilor asumate. Or, textul încalcă principiul răspunderii contractuale, consacrat de Codul civil dintotdeauna, fie vechi, fie nou, prezumând nu culpa, ci lipsa vinovăției debitorului consumator.

33. În cea de-a doua interpretare, care presupune că trimiterea pe care o face textul la dispozițiile art. 4 alin. (13) are rolul de a arăta că, pentru a fi în prezența unui caz de impreviziune în această ipoteză, trebuie să fie îndeplinit și unul dintre cazurile de impreviziune prezumată absolut de art. 4 alin. (11) la care face trimitere art. 4 alin. (13), în plus față de executarea silită a imobilului ipotecat, respectiv să fie incidentă fluctuația cursului valutar cu peste 52,6% față de cursul de la data încheierii contractului sau obligația de plată lunară a creditului să fi înregistrat o creștere de peste 50%, ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă, iar oricare dintre cele două ipoteze să se fi menținut pe o durată de cel puțin 6 luni anterior înregistrării notificării de dare în plată, atunci, oricum, textul este viciat de neconstituționalitate prin raportare la motivele de neconstituționalitate invocate în legătură cu art. 4 alin. (11) lit. a) și b) și prin raportare la art. 4 alin. (13).

34. Așadar, legea nu este clară, instituie prezumții absolute care împiedică accesul liber la justiție al creditorului și încalcă deciziile Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019.

35. Mai mult decât atât, legea criticată este neconstituțională pentru că a fost adoptată în lipsa solicitării unui aviz al Băncii Naționale a României, ceea ce încalcă art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Se subliniază că principiul legalității impune ca atât exigențele de ordin procedural, cât și cele de ordin substanțial să fie respectate în cadrul legiferării.

36. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția I civilă**, în Dosarul nr. 3.335D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

37. **Judecătoria Sectorului 3 București — Secția civilă**, în Dosarul nr. 2.195D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

38. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă**, în dosarele nr. 3.720D/2021, nr. 3.721D/2021 și nr. 45D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

39. **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția civilă**, **Judecătoria Sectorului 6 București — Secția civilă** și **Judecătoria Brașov**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu și-au exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate în dosarele nr. 1.946D/2022, nr. 3.948D/2021, nr. 550D/2022 și nr. 477D/2022.

40. **Judecătoria Cluj-Napoca — Secția civilă**, în Dosarul nr. 3.404D/2021, apreciază că excepția de neconstituționalitate este parțial întemeiată.

41. **Judecătoria Cornetu**, în dosarele nr. 28D/2022 și nr. 29D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

42. **Judecătoria Buzău — Secția civilă**, în Dosarul nr. 308D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

43. **Tribunalul Bihor — Secția a II-a civilă**, în Dosarul nr. 842D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

44. **Judecătoria Constanța — Secția civilă**, în Dosarul nr. 1.369D/2022, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

45. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

46. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

47. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

48. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actele de sesizare, îl constituie dispozițiile Legii nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 386 din 13 mai 2020, respectiv dispozițiile articolului unic pct. 1—8 din Legea nr. 52/2020. Având în vedere art. 62 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, potrivit căruia „*Dispozițiile de modificare și de completare se încorporează, de la data intrării lor în vigoare, în actul de bază, identificându-se cu acesta*”, dar și voința reală a autoarelor excepției de neconstituționalitate (a se vedea în acest sens Decizia nr. 775 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006; Decizia nr. 297 din 27 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 9 mai 2012; Decizia nr. 244 din 6 aprilie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 6 iulie 2017), Curtea va reține ca obiect al excepției dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 52/2020, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate intrinsecă, precum și Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, sub aspectul criticilor de neconstituționalitate extrinsecă. Textele legale criticate în mod punctual au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016:

„(1) *Reprezintă impreviziune:*

a) *pe durata executării contractului de credit, cursul de schimb valutar, aplicabil în vederea cumpărării monedei creditului, înregistrează la data transmiterii notificării de dare în plată o creștere de peste 52,6% față de data încheierii contractului de credit. În vederea calculării procentului de 52,6% se va avea în vedere cursul publicat de Banca Națională a României la data transmiterii notificării de plată și cursul de schimb publicat de Banca Națională a României la data încheierii contractului de credit;*

b) *pe durata executării contractului de credit, obligația de plată lunară înregistrează o creștere de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă.*

(12) *În scopul aplicării prevederilor prezentei legi este necesară menținerea pragurilor valorice prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) în ultimele 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată.*

(13) *Prezumțiile prevăzute la alin. (1) au caracter absolut. Creditorul care formulează contestație, conform art. 7, are obligația de a dovedi omisiunea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a notificării de dare în plată, prevăzute la alin. (1) lit. a)—d).*

[...]

(3) *Impreviziunea este prezumată în favoarea consumatorului, care formulează o notificare în condițiile art. 5 sau art. 8 alin. (5).*

(4) *Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale.”*

— Art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016: „(5) [...] *Se consideră că există impreviziune în cazul în care debitorul, care formulează notificare de dare în plată, a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit, prin poprire sau alte forme de executare silită, pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat. Dispozițiile art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător.”*

49. În opinia autoarelor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale reglementate de art. 1 alin. (3)—(5) privind principiul statului de drept, al separației puterilor în stat, al legalității, al calității legii și al securității juridice, de art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, de art. 24 — *Dreptul la apărare*, de art. 44 — *Dreptul de proprietate privată*, de art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției și de art. 147 alin. (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Se mai invocă și art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 privind protecția proprietății din Primul Protocol adițional la Convenție.

50. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra prevederilor legale criticate ale art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) și ale art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016, precum și ale Legii nr. 52/2020, în ansamblul său, prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 21 septembrie 2021.

51. Cu privire la critica de neconstituționalitate extrinsecă constând în faptul că la adoptarea Legii nr. 52/2020 nu s-a solicitat avizul Băncii Naționale a României, potrivit art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 582 din 30 iunie 2004, Curtea a statuat că Banca Națională a României nu este o instituție de rang constituțional, nefiind reglementată prin Constituție, astfel că solicitarea avizului său nu reprezintă un standard de constituționalitate, și că în discuție este o chestiune de drept civil, respectiv reglementarea ipotezelor de impreviziune care pot duce la încetarea contractului de credit prin darea în plată a imobilului ipotecat, astfel că nu intră în atribuțiile Băncii Naționale a României avizarea cazurilor de impreviziune, operațiune esențialmente de drept civil. Prin urmare, Curtea a reținut că Legea nr. 52/2020, în ansamblul său, nu încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție prin raportare la art. 3 alin. (2) din Legea nr. 312/2004.

52. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinseci formulate, Curtea a reținut că acestea vizează în mod principal problema reglementării unor prezumții absolute de impreviziune. Pentru a determina dacă ele se plasează în sfera riscului supraadăugat al contractului de credit, trebuie să se aibă în vedere criteriile consistenței valorice și persistenței temporale a fluctuației în sensul Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 59 din

29 ianuarie 2020. Pe baza acestor criterii, legea analizată a fixat (i) consistența valorică a diferenței de curs valutar dintre valoarea monedei naționale și a celei străine la un procent de 52,6% raportată la data contractării creditului și (ii) persistența temporală circumscrisă la o perioadă de 6 luni anterioare transmiterii notificării de dare în plată, perioadă în care diferența de curs valutar antereferită trebuie să se mențină.

53. Cu privire la consistența valorică a diferenței de curs valutar, s-a reținut că art. 4 alin. (1¹) lit. a) din Legea nr. 77/2016 reglementează o prezumție de impreviziune care valorifică o creștere a cursului valutar de peste 50%, ceea ce reprezintă o abatere de la obișnuitul unor fluctuații valutare. Curtea a subliniat faptul că încheierea contractelor în monedă străină implică un risc valutar, risc care nu se poate transforma *de plano* într-o cauză de încetare a utilității sociale a contractului de credit. Prin urmare, riscul valutar nu are valențe subiective, ci obiective, astfel că impreviziunea întemeiată pe acesta nu ține seama de tipul sau durata contractului de credit sau de percepția ulterioară sau în timp a debitorului/creditorului. Ceea ce contează este ca legea să prezume că un risc valutar de o anumită consistență nu a putut face obiectul *in concreto* al unei previzionări de către niciuna dintre părțile contractului, trecând dincolo de puterea de prevedere a acestora. Faptul că legiuitorul nu a reglementat în mod distinct diferențele de risc valutar care se constituie în cazuri de impreviziune în funcție de durata contractului de credit nu demonstrează decât că toate situațiile trebuie tratate cu aceeași unitate de măsură, evitându-se, astfel, eventuale situații de inegalitate între debitori/creditori, după caz. Mai mult, pentru a preveni astfel de situații, creditorii (profesioniști) trebuie să fie diligenți și să stabilească în contractele de credit clauze care să evite intervenirea unui astfel de caz de impreviziune. Nu este rolul Curții Constituționale să clasifice contractele de credit în contracte pe durată scurtă, medie sau lungă, în funcție de care să stabilească un anumit regim juridic sub aspectul reținerii impreviziunii și astfel să impună ea însăși anumite praguri pentru consistența valorică a diferenței de curs valutar.

54. Cu privire la consistența temporală a diferenței de curs valutar, Curtea a reținut că menținerea pe o durată de 6 luni a diferenței de 52,6% dintre cursul actual și cel existent la data încheierii contractului de credit relevă un caracter constant, continuu, ireversibil al fluctuației, care nu este una temporară/circumstanțială/particulară. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această perioadă trebuia să fie mai mare, ci doar să se asigure că este o perioadă rațională și care previne arbitrarul.

55. O altă chestiune invocată sub aspectul cerințelor de calitate a legii a fost stabilirea procentului care se subsumează riscului inerent și a celui care intră în registrul celui supraadăugat. Această critică nu ține seama de conținutul normativ al textului analizat, care nu cuprinde vreo referire la un anumit procent care ar ține de riscul inerent, ci stabilește pur și simplu că dacă se atinge o asemenea diferență valorică între cursul monedei străine de la momentul contractării creditului și cel de la momentul invocării impreviziunii, intervenirea impreviziunii este prezumată, iar debitorul are opțiunea de a da în plată imobilul ipotecat.

56. Criticile vizând situația creditelor reeșalonate/restructurate aduc în discuție o problemă de aplicare a legii. În cazul contractului prin care se modifică contractul inițial în sensul prelungirii termenului de plată (reeșalonarea), cauza de impreviziune se raportează tot la data încheierii contractului de credit inițial, capitalul nefiind afectat, ci doar plata acestuia urmând a se realiza într-un interval temporal mai extins. În cazul creditelor deja restructurate, este o problemă distinctă în sensul că (i) dacă principalul sumei de plată (capitalul) a format obiectul unei negocieri între părți, diminuându-se, invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată și (ii) a fost stinsă obligația inițială prin încheierea în mod subsecvent a unui nou contract între debitor

și creditor, ipoteză în care invocarea acestei cauze de impreviziune devine posibilă numai prin raportare la această nouă dată. Redimensionarea capitalului constituie o modificare esențială a contractului inițial încheiat, astfel că modificările contractuale care afectează capitalul produc efecte și în privința datei la care se raportează această cauză de impreviziune, data încheierii contractului de credit fiind data încheierii actului care „restructurează” capitalul.

57. Raportat la criticile de neconstituționalitate referitoare la faptul că instanțele naționale s-au pronunțat deseori cu privire la imposibilitatea calificării fluctuațiilor valutare drept caz de impreviziune, iar aceste constatări se bucură de autoritate de lucru judecat, Curtea a observat că, potrivit noului cadru normativ, fluctuațiile valutare de peste 52,6% reprezintă impreviziune, astfel că instanțele judecătorești nu mai au competența de a decide ele însele dacă sau în ce măsură fluctuația valutară poate fi calificată drept impreviziune. Întrucât legea a reglementat, printr-o definiție legală, o prezumție absolută de impreviziune, instanța judecătorească trebuie să o aplice în consecință. Totodată, autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești se raportează la norma aflată în vigoare, pe baza căreia a fost pronunțată, și nu împiedică modificarea acesteia. De altfel, în sistemul constituțional românesc, hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului. Prin urmare, noua reglementare nu încalcă exigențele de calitate a legii, din moment ce este comprehensibil faptul că se aplică și acelor contracte de credit în raport cu care, anterior intrării în vigoare a noii legi, instanțele judecătorești au considerat ca fiind întrunite condițiile impreviziunii sub imperiul vechii reglementări.

58. Prin urmare, Curtea a constatat că art. 4 alin. (11) lit. a), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

59. A doua prezumție reglementată valorifică creșterea obligației lunare de plată de peste 50% ca urmare a majorării ratei de dobândă variabilă. Întrucât obligația lunară de plată (rata lunară) constă din capital plus dobândă, rezultă că o creștere cu 50% a ratei lunare trebuie să fie determinată de creșterea dobânzii cu cel puțin același cuantum procentual. Această prezumție valorifică în latura sa de consistență valorică două aspecte: ponderea dobânzii în cadrul obligației lunare de plată și, corelativ cu aceasta, creșterea cu minimum 50% a dobânzii, care duce la majorarea cu cel puțin 50% a ratei lunare. Aceasta este condiția de consistență valorică, în timp ce criteriul persistenței temporale este menținerea pe o durată de 6 luni consecutive a acestei situații. Raportarea se face la rata precedentă perioadei de 6 luni consecutive în care trebuie să se mențină această creștere. Nu este rolul Curții să stabilească dacă această fluctuație a valorii obligației lunare de plată determinată de creșterea dobânzii trebuia să fie de 50%—100%, ci doar să se asigure că este o fluctuație rațională luată în calcul și care previne arbitrarul. Or, cele de mai sus indică o abatere de la riscul inerent al contractului de credit. Prin urmare, art. 4 alin. (11) lit. b), alin. (12) și (13) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5), art. 44 și art. 147 alin. (4) din Constituție.

60. Cu privire la criticile de neconstituționalitate aduse art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 în raport cu art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție, Curtea a arătat că, de principiu, o cauză întemeiată pe dispozițiile Legii nr. 77/2016 poate parcurge 4 faze (2 extrajudiciare și 2 judiciare), iar în cadrul acestei proceduri se interpinge art. 4 alin. (4) din lege, care stabilește că „*Echilibrarea și continuarea contractului de credit sunt prioritare. Încetarea contractului de credit va putea fi dispusă doar în cazul imposibilității vădite a continuării sale*”. Curtea a reținut că întreaga procedură reglementată de Legea nr. 77/2016 include ideea de adaptare a contractului, astfel că fiecare fază a acestei proceduri implică aplicarea cu prioritate

a soluției de adaptare a contractului în raport cu cea de încetare a acestuia. Astfel, în cele două faze extrajudiciare, cele două părți pot negocia atât adaptarea, cât și încetarea contractului de credit, iar dacă se ajunge la un acord în acest sens, fără intervenția instanței, fie creditorul nu mai formulează contestație, fie debitorul nu mai formulează acțiunea în stingerea creanței, după caz. Optându-se pentru soluția adaptării contractului se ajunge la evitarea încetării contractului de credit prin darea în plată a bunului imobil ipotecat, ceea ce reprezintă o aplicare fidelă a art. 4 alin. (4) teza întâi din lege. Prin urmare, dacă art. 4 alin. (4) teza întâi din lege este o reglementare de principiu care privește relația dintre debitor și creditor, atrăgându-le atenția asupra necesității menținerii utilității sociale a contractului de credit, teza a doua aduce în discuție obligația instanței judecătorești de a aplica — în mod prioritar — soluția adaptării contractului.

61. Curtea a stabilit că atât debitorul, pe cale reconvențională în cadrul contestației, cât și creditorul, în cadrul acțiunii în stingerea creanței, pot formula cereri de adaptare a contractului de credit. Posibilitatea formulării unor astfel de cereri reconvenționale trebuie recunoscută în fiecare fază procesuală în parte, întrucât, pe de o parte, evită multiplicarea corespunzătoare a cererilor formulate de debitor și creditor, astfel că partea nu mai trebuie să formuleze o nouă cerere de adaptare a contractului prin mijlocirea dreptului comun, iar, pe de altă parte, asigură egalitatea juridică între cele două părți. Prin urmare, ca o exigență a dreptului la un proces echitabil, prin aplicarea art. 4 alin. (4) din lege, cererea de adaptare a contractului poate fi formulată atât în contestație, cât și în acțiunea în stingerea obligației.

62. În ipoteza intervenirii acordului părților pentru adaptarea contractului în cursul fazelor judiciare, instanța judecătorească va dispune adaptarea acestuia. În schimb, în măsura în care nu se ajunge la un asemenea acord, va evalua dacă în cauză există o imposibilitate vădită a continuării contractului, încetarea acestuia dispunându-se doar în această situație. Stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotekar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor echivalează cu încetarea contractului, însă art. 4 alin. (4) din lege stabilește că aceasta reprezintă o ultimă soluție aplicabilă în situația constatării imprevizunii, astfel că părțile trebuie să depună toate diligențele pentru menținerea utilității sociale a contractului, iar instanța judecătorească trebuie să urmărească, în mod firesc, continuarea contractului. De aceea, ca regulă, instanța trebuie să dispună adaptarea contractului de credit, cu excepția situației în care este demonstrată existența unei imposibilități vădite de continuare a acestuia. Această imposibilitate nu se analizează prin raportare la situația patrimonială a debitorului, pentru că nu există nicio relație între impreviziunea în contracte și situația financiară a debitorului, impreviziunea exprimând o tensiune intracontractuală, și nu una personală, ce transcende cadrului strict contractual. Așadar, sintagma „*imposibilitate vădită a continuării contractului de credit*” se raportează întotdeauna la drepturile și obligațiile rezultate din contractul de credit, instanța judecătorească neputând realiza un inventar al situației patrimoniale a debitorului pentru a decide adaptarea sau încetarea contractului.

63. În deciziile sale cu privire la Legea nr. 77/2016, Curtea a trebuit ea însăși să delimiteze impreviziunea de situația patrimonială actuală a debitorului (spre exemplu, Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018), tocmai pentru că, în mod greșit, instanțele judecătorești analizau și administrau un probatoriu pentru a determina situația materială a debitorului în vederea stabilirii unei afectări a echilibrului contractual, considerând că în acest mod se evaluează starea de impreviziune a contractului de credit. Or, echilibrul contractual

în ipoteza contractului de credit nu se determină prin raportare la întregul patrimoniu al debitorului sau la posibilitățile sale financiare de rambursare a împrumutului, ci prin raportare strictă la conținutul clauzelor contractuale. Astfel, materializarea riscului supraadăugat are un efect direct asupra acestor clauze și, în consecință, generează în mod automat dezechilibrul contractual (Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, precitată, paragraful 51). Prin urmare, odată constatată impreviziunea potrivit conținutului matematic al art. 4 alin. (1)—(3) din Legea nr. 77/2016, instanța judecătorească poate dispune adaptarea contractului de credit. În măsura în care executarea contractului este excesiv de oneroasă sub aspectul drepturilor și obligațiilor derivând din chiar prevederile sale, acesta își pierde utilitatea socială, fiind, așadar, imposibilă/irațională continuarea sa; în acest caz, instanța va dispune stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotekar și transmiterea dreptului de proprietate către creditor.

64. Având în vedere cele expuse, Curtea a constatat că art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă cerințele de calitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, întrucât stabilește în mod clar că soluția adaptării contractului este prioritară încetării acestuia prin darea în plată a imobilului ipotecat, iar, pentru a dispune una dintre cele două soluții, oferă instanței judecătorești un criteriu rațional, și anume aprecierea posibilității continuării executării contractului de credit prin raportare strict la prestațiile la care părțile s-au obligat. Totodată, textul criticat nu încalcă art. 21 alin. (3) din Constituție pentru că atât debitorul, cât și creditorul în faze procesuale distincte pot formula cereri de adaptare a contractului. Prin urmare, art. 4 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 nu încalcă art. 1 alin. (5) și art. 21 alin. (3) din Constituție.

65. În aceste condiții, pentru toate considerentele de mai sus, nu se poate reține încălcarea prevederilor constituționale și convenționale invocate.

66. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

67. Curtea mai reține că dispozițiile art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 au fost constatate ca fiind neconstituționale prin Decizia nr. 432 din 17 iunie 2021, precitată, motivat de faptul că nu respectă deciziile anterioare ale Curții Constituționale (Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, și Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019), fiind astfel contrare art. 147 alin. (4) din Constituție prin raportare la art. 1 alin. (5) și art. 44 din Constituție.

68. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea a reținut că prezumția legală absolută instituită vizează debitorul împotriva căruia s-a derulat și s-a finalizat o procedură de executare silită, prin vânzarea imobilului cu destinație de locuință, și împotriva căruia se continuă executarea având ca debit un rest neacoperit ca urmare a vânzării realizate. O asemenea măsură reprezintă o ingerință a statului în dreptul de proprietate privată al creditorului, iar limitarea creanței antereferite numai la valoarea bunului ipotecat, pe motiv că acesta a fost executat silit, aspect căruia i se dă eficiența unei situații de impreviziune, fără ca aceasta să fie una reală și efectivă, nu relevă existența unui scop legitim al ingerinței, constituindu-se mai degrabă într-o măsură socială sau care valorifică o condiție potestativă simplă din partea debitorului, cu consecința privării de proprietate a creditorului asupra unei părți din creanța sa. Prin urmare, aceasta, în realitate, reprezintă o cauză de limitare a răspunderii contractuale a debitorului ce împiedică executarea contractului de credit, în funcție de voința debitorului. Practic, o circumstanță personală, fără legătură cu clauzele contractului, este convertită într-un caz de impreviziune.

69. Curtea a mai reținut că art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016 cuprinde un element de procedură și unul de drept substanțial. Cel de procedură privește faptul că debitorul care apelează la procedura reglementată de art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016 nu o poate face direct, ci prin depunerea unei notificări conform art. 5 alin. (1) din aceeași lege. Această reglementare procedurală reprezintă o transpunere în plan normativ a paragrafului 44 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017. În schimb, reglementarea de drept substanțial, și anume prezumarea absolută a impreviziunii în ipoteza în care debitorul a fost supus unei executări silită a imobilului ipotecat, dar este în continuare executat silit pentru datoria inițială și pentru accesoriile acesteia, neacoperite prin executarea silită a imobilului ipotecat, conservă elementele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 731 din 6 noiembrie 2019, afectând art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 77/2016. În concepția Deciziei nr. 731 din 6 noiembrie 2019, reținerea impreviziunii pentru un creditor aflat în situația descrisă parcurge etapa notificării, a contestației la notificare, a încheierii actului de dare în plată și, în caz de neconformare a creditorului, etapa de stingere a datoriei izvorâte din contractul de credit. Prin urmare, pentru etapa notificării, ipotezele de impreviziune sunt reglementate de art. 4 alin. (11)—(13) din lege, acestora neputându-le fi alăturată o nouă ipoteză care vizează o eventuală consecință a impreviziunii (faptul că bunul imobil ipotecat a fost executat și că executarea continuă pentru că datoria inițială/accesoriile acesteia nu a/nu au fost acoperită/acoperite). Așadar, chiar dacă bunul imobil ipotecat a fost vândut

la licitație publică, iar executarea silită continuă, debitorul trebuie să se încadreze în ipotezele de impreviziune prevăzute de art. 4 alin. (11)—(13) din lege pentru a putea solicita stingerea datoriei. În condițiile constatării neconstituționalității tezei a doua, Curtea a constatat și neconstituționalitatea tezei a treia pentru că aceasta devine restrictivă și poate relativiza întreaga procedură prin introducerea unui dubiu, respectiv acela că numai art. 4 alin. (13) se aplică în mod corespunzător, nu și celelalte dispoziții cuprinse în art. 4. Rezultă că, în ipoteza art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, pentru a se reține incidența impreviziunii, devin incidente art. 4 alin. (1) lit. e) și alin. (11)—(13) din aceeași lege.

70. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, precum și faptul că actele de sesizare au fost pronunțate ulterior publicării Deciziei nr. 432 din 17 iunie 2021, Curtea urmează să respingă, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016.

71. Desigur, revine instanțelor de judecată competența de a stabili cadrul procesual în care se soluționează litigiul dedus judecătii, în funcție de stadiul derulării contractului de credit și de data încheierii acestuia, aplicând în mod corespunzător dispozițiile legale specifice fiecărei faze procesuale în parte, împreună cu jurisprudența Curții Constituționale asociată acestora (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 256).

72. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) tezele a doua și a treia din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Credit Europe Bank NV din Olanda și de Credit Europe Bank (România) — S.A. din București în Dosarul nr. 6.737/299/2021 al Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, în Dosarul nr. 5.322/303/2021 al Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, în dosarele nr. 29.032/4/2020, nr. 9.824/4/2021 și nr. 7.352/4/2021 ale Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 1.455/302/2021 al Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, în dosarele nr. 5.690/303/2021 și nr. 5.201/303/2021 ale Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 2.905/211/2021 al Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, în dosarele nr. 5.707/1.748/2021 și nr. 5.638/1.748/2021 ale Judecătorei Cornetu, în Dosarul nr. 5.030/200/2021 al Judecătorei Buzău — Secția civilă, în Dosarul nr. 15.640/197/2020 al Judecătorei Brașov, în Dosarul nr. 8.368/271/2020 al Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă și în Dosarul nr. 2.961/212/2021/a1 al Judecătorei Constanța — Secția civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceleași autoare, în aceleași dosare ale aceluiași instanțe și constată că dispozițiile art. 4 alin. (11)—(13), (3) și (4) din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și Legea nr. 52/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 1 București — Secția I civilă, Judecătorei Sectorului 3 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 5 București — Secția civilă, Judecătorei Sectorului 6 București — Secția civilă, Judecătorei Cluj-Napoca — Secția civilă, Judecătorei Cornetu, Judecătorei Buzău — Secția civilă, Judecătorei Brașov, Tribunalului Bihor — Secția a II-a civilă și Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005

Având în vedere dispozițiile art. 4 alin. (1) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind organizarea și conducerea contabilității instituțiilor publice, Planul de conturi pentru instituțiile publice și instrucțiunile de aplicare a acestuia, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.917/2005, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.186 și 1.186 bis din 29 decembrie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul III „Prevederi referitoare la elementele din bilanț”, după al treilea paragraf al punctului 3.1.7 „Debitori și creditori diverși, debitori și creditori ai bugetelor” se introduc două noi paragrafe, cu următorul cuprins:

„Creanțele bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice se înregistrează ca creanțe bugetare ale bugetului de stat în contabilitatea organelor fiscale centrale în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat și nu se virează în conturile emitenților acestor titluri (contul contabil 463).

Creanțele bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale rămân evidențiate ca creanțe sau debitori în contabilitatea altor instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea sunt reglementate a fi virate în conturile emitenților acestor titluri (contul contabil 461, conturi contabile de creanțe din fonduri externe nerambursabile etc.).”

2. La capitolul VII „Instrucțiunile de utilizare a conturilor”, clasa 4 „Conturi de terți” se completează după cum urmează:

2.1. La grupa 44 „Bugetul statului, bugetul local, bugetul asigurărilor sociale de stat și conturi asimilate” se completează funcțiunea contului contabil 448 „Alte datorii și creanțe cu bugetul”, la debitarea contului prin creditul contului contabil 461 „Debitori”, cu textul:

„— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titlurile executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”

2.2. La grupa 46 „Debitori și creditori diverși, debitori și creditori ai bugetelor” se completează funcțiunea contului contabil 461 „Debitori”, la creditarea contului prin debitul contului contabil 448 „Alte datorii și creanțe cu bugetul”, cu textul:

„— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titlurile executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale

de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”

3. La capitolul X „Contabilitatea operațiunilor specifice bugetului de stat”, punctul 1 „Instrucțiunile de utilizare a conturilor contabile” se completează după cum urmează:

3.1. Funcțiunea contului contabil 463 „Creanțe ale bugetului de stat” se completează după cum urmează:

a) La debitarea contului prin creditul contului contabil 751 „Venituri din vânzări de bunuri și servicii” se introduce textul:

„— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”;

b) După debitarea prin creditul contului contabil 7660000 „Venituri din dobânzi” se introduce textul:

„7910000 «Venituri din valorificarea unor bunuri ale statului»
— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”

3.2. Funcțiunea contului contabil 751 „Venituri din vânzări de bunuri și servicii” se completează după cum urmează:

— La creditarea contului prin debitul contului contabil 4630000 „Creanțe ale bugetului de stat” se introduce textul:

„— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”

3.3. Funcțiunea contului contabil 791 „Venituri din valorificarea unor bunuri ale statului” se completează după cum urmează:

— La creditarea contului se introduce textul:

„4630000 «Creanțe ale bugetului de stat»

— cu valoarea creanțelor bugetare stabilite prin titluri executorii transmise spre recuperare organelor fiscale centrale de către alte instituții sau autorități publice, în situația în care sumele prevăzute în acestea reprezintă venituri ale bugetului de stat.”

4. Capitolul XVII „Contabilitatea operațiunilor specifice fondurilor externe nerambursabile — Instrumente structurale, fonduri pentru agricultură și alte fonduri” se modifică și se completează după cum urmează:

4.1. La punctul 5, după subpunctul 5.1, care devine subpunctul 5.1.1, se introduce un nou subpunct, subpunctul 5.1.2, cu următorul cuprins:

„5.1.2. În contabilitatea Autorității de management pentru Programul operațional Infrastructura mare se efectuează următoarele înregistrări contabile:

Nr. crt.	Descriere operațiune	Simbol cont debitor	Simbol cont creditor
1.	Acordarea ratei forfetare potrivit prevederilor art. 18 ¹ din O.U.G. nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare, și prevederilor capitolului III ¹ din H.G. nr. 93/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/2015 privind gestionarea financiară a fondurilor europene pentru perioada de programare 2014—2020, cu modificările și completările ulterioare	2670205	7700000
2.	Transferul sumelor reprezentând rata forfetară înregistrate ca împrumuturi acordate pe termen lung ce urmează a fi încasate în exercițiile viitoare și care urmează a fi încasate în cursul exercițiului curent	2670105	2670205
3.	Încasarea de la beneficiari a sumelor reprezentând finanțarea ratei forfetare	7700000	2670105”

4.2. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera A „La Autoritatea de certificare și plată” se modifică după cum urmează:

a) Punctul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.	Virarea sumelor în conturi de venituri ale bugetelor potrivit solicitărilor de fonduri întocmite de coordonatorii de reformă și/sau investiții	4550409	5150101”
-----	--	---------	----------

b) Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„7.	În situația în care rămân sume nedistribuite în contul de venituri al bugetului de stat 20.A.49.01.00 «Sume aferente PNRR în curs de alocare» și aceste sume se transferă în contul de disponibil 50.01.64	5150101	4730103”
-----	--	---------	----------

c) Punctul 8 se abrogă.

4.3. La punctul 7 subpunctul 7.1, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. Agenția Națională de Administrare Fiscală înregistrează în contabilitate sumele aflate în conturile de venituri ale bugetului de stat: contul de venituri bugetare 20.A.49.02.01 «Venituri ale bugetului de stat — Sume rambursate din PNRR în contul proiectelor din anul curent» și, respectiv, contul de venituri bugetare 20.A.49.02.02 «Venituri ale bugetului de stat — Sume rambursate din PNRR în contul proiectelor din anul anterior», codificate cu codurile de identificare fiscală ale ordonatorilor de credite cu rol de coordonatori de reforme și/sau investiții/Ministerului Cercetării, Inovării și Digitalizării în cazul

Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații — pentru încasarea sumelor din contul de disponibil deschis pe numele Ministerului Finanțelor, în cazul solicitărilor de fonduri aferente beneficiarilor, alții decât cei finanțați integral din bugetul asigurărilor sociale de stat sau bugetele fondurilor speciale, prevăzuți la art. 9 alin. (1) și (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 124/2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice alte dispoziții contrare acestuia.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor,
Mihai Diaconu,
secretar de stat

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**pentru aprobarea procedurilor privind elaborarea avizelor conforme pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ prevăzute la art. 146 alin. (7) și (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, precum și condițiile necesare acordării acestora**

În baza prevederilor Legii învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind elaborarea avizului conform, prevăzut la art. 146 alin. (7) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia, prevăzută în anexa nr. 1 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se aprobă Procedura privind elaborarea avizului conform, prevăzut la art. 146 alin. (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru schimbarea destinației terenului folosit de unitățile de învățământ preuniversitar de stat, precum și a

spațiilor/clădirilor în care nu se mai desfășoară activități didactice, în primii 3 ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale, precum și condițiile necesare acordării acestuia, prevăzută în anexa nr. 2 care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — Direcția generală dezvoltare patrimoniu din cadrul Ministerului Educației și inspectoratele școlare județene/al municipiului București duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 aprilie 2024.
Nr. 4.283.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURĂ**privind elaborarea avizului conform, prevăzut la art. 146 alin. (7) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat, precum și condițiile necesare acordării acestuia**

Art. 1. — Prin prezenta procedură se reglementează elaborarea, condițiile și documentele care stau la baza emiterii avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat.

Art. 2. — Avizul conform al ministrului educației pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat se emite la solicitarea autorităților administrației publice locale/județene pentru imobilele aflate în administrarea acestora.

Art. 3. — Avizul conform al ministrului educației pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat, compusă din terenuri, clădiri cu destinația de săli de clasă, săli de sport, laboratoare, cabinete, biblioteci, ateliere, cantine, cămine, grupuri sanitare, anexe, magazii, centrale termice, precum și alte asemenea spații/imobile, se emite ținând cont de următoarele aspecte:

a) în imobilele/spațiile pentru care se solicită schimbarea destinației nu se mai desfășoară activități de învățământ, respectiv proces didactic sau alte activități adiacente acestuia, sau acestea au fost restrânse și nu există perspectiva creșterii efectivului populației școlare;

b) imobilele/spațiile respective pot fi folosite în vederea funcționării altor instituții în care se desfășoară activitate de educație extrașcolară;

c) imobilele/spațiile pot fi folosite în vederea funcționării altor instituții aflate în subordinea consiliului local/consiliului județean;

d) imobilele/spațiile pot fi folosite în vederea funcționării unor instituții care desfășoară activități de utilitate publică;

e) imobilele/spațiile pot fi folosite pentru desfășurarea altor activități care contribuie la dezvoltarea comunității locale, definite ca atare de către consiliul local/consiliul județean, cu respectarea reglementărilor legale în vigoare specifice domeniului de activitate, și care nu afectează, după caz, atât activitatea didactică, cât și revenirea la destinația inițială;

f) imobilele/spațiile pentru care se solicită schimbarea destinației nu fac obiectul unui litigiu aflat pe rolul instanțelor de judecată.

Art. 4. — Schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat se va face pe o perioadă determinată, în funcție de felul activității desfășurate, după cum urmează:

a) maximum 25 de ani pentru alte instituții/unități de învățământ preuniversitar/universitar de stat;

b) maximum 20 de ani pentru activități de utilitate publică, așa cum sunt definite de lege;

c) maximum 10 ani pentru activități de educație școlară/extrașcolară desfășurate de către alte unități/instituții de învățământ privat;

d) maximum 10 ani pentru activități desfășurate de către alte instituții publice;

e) maximum 10 ani pentru activități desfășurate de către instituții aflate în subordinea consiliului local/consiliului județean;

f) maximum 5 ani pentru desfășurarea altor activități, cu excepția cazului în care se accesează fonduri structurale pentru modernizarea și dotarea imobilului, caz în care schimbarea de destinație se va face pentru o perioadă echivalentă cu perioada de eligibilitate prevăzută în ghidul solicitantului.

Art. 5. — După expirarea perioadei de schimbare de destinație, imobilele vor reveni la destinația inițială — spațiu de învățământ, respectiv pentru desfășurarea procesului didactic sau a altor activități adiacente acestuia — și se vor afla într-o stare tehnică cel puțin similară cu cea din momentul schimbării destinației.

Art. 6. — În cazul demolării construcțiilor existente, schimbarea de destinație a imobilului se face pe perioada desfășurării lucrărilor de demolare, urmând ca după finalizarea lucrărilor terenul să rămână în domeniul public al localității, făcând parte din baza materială a învățământului preuniversitar de stat.

Art. 7. — Solicitarea emiterii avizului conform pentru schimbarea destinației bazei materiale a unităților de învățământ preuniversitar de stat va fi însoțită de următoarele documente:

a) hotărârea consiliului local/consiliului județean prin care se propune schimbarea destinației unui imobil, construcție și/sau teren, sau a unei părți din imobil, care se încadrează în una dintre situațiile sus-menționate. În cazul în care se intenționează ca imobilul, construcție și/sau teren, sau o parte din imobil să fie închiriat, așa cum este precizat și la art. 146 alin. (15) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în hotărâre se va menționa că după emiterea avizului conform de către ministrul educației pentru schimbarea destinației acesta va fi închiriat pentru desfășurarea unor activități care contribuie la dezvoltarea comunității locale și care nu influențează negativ activitatea didactică, cu respectarea tuturor prevederilor legale în vigoare. În cazul în care se intenționează demolarea/demolarea parțială a clădirii, în hotărâre se va menționa că schimbarea destinației se va face în vederea demolării clădirii, iar terenul rămas liber după demolare va rămâne în baza materială a unității de învățământ preuniversitar de stat;

b) acordul consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București;

c) acordul consiliului de administrație al unității de învățământ;

d) extras de carte funciară, actualizat, sau extras din inventarul centralizat al bunurilor care fac parte din domeniul public al localității pe raza căreia se află unitatea de învățământ, aferent imobilului pentru care se propune schimbarea destinației, inventar aprobat prin hotărâre de consiliul local și avizat de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației (*MDLPA*);

e) caracteristicile tehnice ale imobilului — construcții și teren aferent, construcții, teren, respectiv anul în care a fost edificată construcția, regim de înălțime, suprafață construită, suprafață desfășurată, suprafață totală de teren;

f) plan de situație și plan de amplasament, planuri din care să reiasă delimitarea spațiului pentru care se solicită schimbarea destinației de restul imobilului/spațiului în care se desfășoară activitate didactică și căile de acces separate, astfel încât să fie respectată legislația în vigoare;

g) fotografii ale construcțiilor și expertiza tehnică a clădirii, întocmită de un expert MDLPA cu cel mult 2 ani înainte de momentul transmiterii solicitării, în cazul în care se solicită schimbarea destinației clădirii, în vederea demolării, și din care să reiasă necesitatea și oportunitatea demolării;

h) memoriu justificativ detaliat, asumat de către autoritățile administrației publice locale, care să conțină în mod obligatoriu următoarele:

— necesitatea sau oportunitatea schimbării destinației;

— măsurile care se vor lua astfel încât activitatea didactică să nu fie influențată negativ;

— descrierea stării tehnice a clădirii;

— dacă sunt solicitări ale altor unități din sfera învățământului pentru spațiul respectiv;

— din ce an nu se mai desfășoară proces de învățământ;

— unde au fost mutați elevii/preșcolarii care își desfășurau activitatea în aceste spații;

— cum se desfășoară procesul de învățământ la nivelul unității de învățământ care a preluat efectivele și grupele de copii/elevi;

— tipul activităților care urmează să se desfășoare și cum contribuie acestea la dezvoltarea comunității locale;

— alte informații suplimentare în vederea susținerii propunerii de schimbare a destinației etc.

Art. 8. — Etapele procedurii de elaborare a avizului conform sunt următoarele:

a) autoritățile administrației publice locale/județene solicită, printr-o adresă transmisă Ministerului Educației, emiterea avizului conform pentru schimbarea destinației unui imobil/spațiu dintr-un imobil. Adresa va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 7;

b) în cazul în care direcția de specialitate constată că documentația este incompletă, se solicită, în maximum 30 de zile, completări/clarificări necesare analizării din punct de vedere tehnic;

c) autoritățile administrației publice locale/județene au obligația să transmită clarificări și completări în maximum 30 de zile de la data primirii solicitării transmise de către Ministerul Educației. În caz contrar, Ministerul Educației va restitui întreaga documentație neavizată;

d) după primirea tuturor clarificărilor/documentelor solicitate de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației și verificarea acestora se elaborează proiectul avizului conform care, împreună cu documentația, se supune aprobării conducerii Ministerului Educației;

e) respingerea solicitării și returnarea documentației se pot face dacă nu sunt respectate prevederile art. 3;

f) avizul conform sau adresa de respingere a solicitării se emite în termen de 90 de zile de la data înregistrării solicitării autorității administrației publice locale/județene.

ANEXA Nr. 2

PROCEDURĂ

privind elaborarea avizului conform, prevăzut la art. 146 alin. (8) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, pentru schimbarea destinației terenului folosit de unitățile de învățământ preuniversitar de stat, precum și a spațiilor/clădirilor în care nu se mai desfășoară activități didactice, în primii 3 ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale, precum și condițiile necesare acordării acestuia

Art. 1. — Prin prezenta procedură se reglementează elaborarea, condițiile și documentele care stau la baza emiterii avizului conform pentru schimbarea destinației terenului folosit de unitățile de învățământ preuniversitar de stat, precum și a spațiilor/clădirilor în care nu se mai desfășoară activități

didactice, în primii 3 ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale.

Art. 2. — Avizul conform al ministrului educației pentru schimbarea destinației terenului folosit de unitățile de învățământ preuniversitar de stat, precum și a spațiilor/clădirilor

în care nu se mai desfășoară activități didactice, respectiv în primii 3 ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale, se emite la solicitarea autorităților administrației publice locale/județene pentru imobilele aflate în administrarea acestora.

Art. 3. — (1) Schimbarea destinației se poate realiza doar în imobilele în care activitatea educațională este întreruptă și unitatea de învățământ nu mai face parte din rețeaua școlară.

(2) Avizul conform al ministrului educației se emite ținând cont de următoarele aspecte:

a) unitatea de învățământ a fost desființată sau comasată, iar imobilul respectiv, teren și clădire/clădiri, nu mai este necesar procesului de învățământ și nu se mai desfășoară activitate de învățământ, elevii/preșcolarii fiind mutați într-un alt imobil în care activitatea educațională se desfășoară în condiții optime;

b) în cazul construcțiilor existente, pentru care a fost întocmită o expertiză tehnică de către un expert tehnic autorizat cu cel mult 2 ani înainte de momentul transmiterii solicitării și din care reiese că soluția optimă este demolarea, iar autoritățile administrației publice locale intenționează să edifice o clădire cu destinația de spațiu de învățământ care va fi introdusă în baza materială a învățământului preuniversitar de stat, avizul conform se emite pentru demolarea clădirii respective, urmând ca după finalizarea lucrărilor terenul să rămână în domeniul public al localității, făcând parte din baza materială a învățământului preuniversitar de stat;

c) în imobilul respectiv, teren și clădire/clădiri, urmează să se desfășoare numai activități de servicii publice de interes local, județean și național, respectiv pentru activități care contribuie la dezvoltarea comunității locale;

d) imobilele/spațiile pentru care se solicită schimbarea destinației nu fac obiectul unui litigiu aflat pe rolul instanțelor de judecată.

Art. 4. — Solicitarea emiterii avizului conform pentru schimbarea destinației terenului folosit de unitățile de învățământ preuniversitar de stat, precum și a spațiilor/clădirilor în care nu se mai desfășoară activități didactice, în primii 3 ani calendaristici de la întreruperea activității educaționale, va fi însoțită de următoarele documente:

a) hotărârea consiliului local/consiliului județean prin care se propune schimbarea destinației unui imobil, construcție și/sau teren, sau a unei părți din imobil, care se încadrează în una dintre situațiile sus-menționate. În cazul în care se intenționează ca imobilul, construcție și/sau teren, sau o parte din imobil să fie închiriată, așa cum este precizat și la art. 146 alin. (15) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, în hotărâre se va menționa că după emiterea avizului conform de către ministrul educației pentru schimbarea destinației acesta va fi închiriat pentru desfășurarea unor activități de servicii publice de interes local, județean și național, respectiv pentru activități care contribuie la dezvoltarea comunității locale. În cazul în care se intenționează demolarea/demolarea parțială a clădirii, în hotărâre se va menționa că schimbarea destinației se va face în vederea demolării clădirii, iar pe terenul rămas liber după demolare se va edifica o nouă construcție care va fi înscrisă în baza materială a învățământului preuniversitar;

b) acordul consiliului de administrație al inspectoratului școlar județean/al municipiului București;

c) acordul consiliului de administrație al unității de învățământ sau al unității de învățământ care a preluat patrimoniul unei alte unități școlare în urma comasării/desființării acesteia, cu excepția unităților școlare ale căror terenuri și clădiri au fost preluate de către autoritățile publice locale în urma desființării;

d) documente justificative din care să reiasă că unitatea de învățământ se încadrează în prevederile legale în vigoare, respectiv și-a întrerupt activitatea de mai puțin de trei ani calendaristici;

e) extras de carte funciară, actualizat, sau extras din inventarul centralizat al bunurilor care fac parte din domeniul public al localității pe raza căreia se află unitatea de învățământ, aferent imobilului pentru care se propune schimbarea destinației, inventar aprobat prin hotărâre de consiliul local și avizat de către Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației (MDLPA);

f) caracteristicile tehnice ale imobilului — construcții și teren aferent, construcții, teren, respectiv anul în care a fost edificată construcția, regim de înălțime, suprafață construită, suprafață desfășurată, suprafață totală de teren;

g) plan de situație și plan de amplasament;

h) fotografiile ale construcțiilor și expertiza tehnică a clădirii întocmită de un expert MDLPA cu cel mult 2 ani înainte de momentul transmiterii solicitării, în cazul în care se solicită schimbarea destinației clădirii, în vederea demolării;

i) memoriu justificativ detaliat, asumat de către autoritățile administrației publice locale, care să conțină în mod obligatoriu următoarele:

— necesitatea și oportunitatea schimbării destinației;

— descrierea stării tehnice a clădirii;

— dacă sunt solicitări ale altor unități din sfera învățământului pentru spațiul respectiv;

— din ce an nu se mai desfășoară proces de învățământ;

— unde au fost mutați elevii/preșcolarii care își desfășurau activitatea în aceste spații;

— cum se desfășoară procesul de învățământ la nivelul unității de învățământ care a preluat efectivele și grupele de copii/elevi;

— tipul activităților care urmează să se desfășoare și cum contribuie acestea la dezvoltarea comunității locale;

— alte informații suplimentare în vederea susținerii propunerii de schimbare a destinației etc.

Art. 5. — Etapele procedurii de elaborare a avizului conform sunt următoarele:

a) autoritățile administrației publice locale/județene solicită, printr-o adresă transmisă Ministerului Educației, emiterea avizului conform pentru schimbarea destinației unui imobil/spațiu dintr-un imobil. Adresa va fi însoțită de documentele prevăzute la art. 4;

b) în cazul în care direcția de specialitate constată că documentația este incompletă, se solicită, în maximum 30 de zile, completări/clarificări necesare analizării din punct de vedere tehnic sau, după caz, se restituie documentația;

c) autoritățile administrației publice locale/județene au obligația să transmită clarificări și completări în maximum 30 de zile de la data primirii solicitării transmise de către Ministerul Educației. În caz contrar, Ministerul Educației va restitui întreaga documentație neavizată;

d) după primirea tuturor clarificărilor/documentelor solicitate de către direcția de specialitate din cadrul Ministerului Educației și verificarea acestora se elaborează proiectul avizului conform care, împreună cu documentația, se supune aprobării conducerii Ministerului Educației;

e) respingerea solicitării și returnarea documentației se pot face dacă nu sunt respectate prevederile art. 3;

f) avizul conform sau adresa de respingere a solicitării se emite în termen de 90 de zile de la data înregistrării solicitării autorității administrației publice locale/județene.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru completarea Ordinului președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 516/2023 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea

Având în vedere Referatul de aprobare al Direcției generale relații contractuale nr. DRC 104 din 10.04.2024 și al Direcției generale medic șef din cadrul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.921 din 10.04.2024,

în temeiul dispozițiilor:

— art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 96 alin. (1) lit. a), b) și g) din anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.857/441/2023 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 521/2023 pentru aprobarea pachetelor de servicii și a Contractului-cadru care reglementează condițiile acordării asistenței medicale, a medicamentelor și a dispozitivelor medicale, în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 516/2023 privind aprobarea regulilor de confirmare din punctul de vedere al datelor clinice și medicale la nivel de pacient pentru cazurile spitalizate în regim de spitalizare continuă și de zi, precum și a metodologiei de evaluare a cazurilor neconfirmate din punctul de vedere al datelor clinice și medicale pentru care se solicită reconfirmarea, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 622 din 7 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, după alineatul (1³) se introduc două noi alineate, alin. (14) și (15), cu următorul cuprins:

„(14) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru raportarea cazurilor externate în luna aprilie 2024, spitalele vor raporta, în format electronic, setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea continuă (SMDPC), aferent pacienților externati, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 8 mai 2024.

(15) Prin excepție de la prevederile alin. (1), pentru raportarea cazurilor externate în luna decembrie 2024, spitalele vor raporta, în format electronic, setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea continuă (SMDPC), aferent pacienților externati, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006 privind înregistrarea și raportarea statistică a pacienților care primesc servicii medicale în regim

de spitalizare continuă și spitalizare de zi, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 7 ianuarie 2025.”

2. La articolul 2, după alineatul (2³) se introduc două noi alineate, alin. (24) și (25), cu următorul cuprins:

„(24) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru raportarea cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate în luna aprilie 2024, spitalele vor raporta, în format electronic, setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea de zi (SMDPZ), aferent cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 8 mai 2024.

(25) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru raportarea cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate în luna decembrie 2024, spitalele vor raporta, în format electronic, setul minim de date la nivel de pacient în spitalizarea de zi (SMDPZ), aferent cazurilor rezolvate/serviciilor furnizate, conform prevederilor Ordinului ministrului sănătății publice și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 1.782/576/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 7 ianuarie 2025.”

3. La articolul 2, după alineatul (4³) se introduc trei noi alineate, alin. (44)—(46), cu următorul cuprins:

„(44) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 10 mai 2024, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității aferente lunii aprilie 2024, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

(4⁵) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 8 octombrie 2024, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității aferente lunii septembrie 2024, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.

(4⁶) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la data de 9 ianuarie 2025, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității aferente lunii decembrie 2024, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate.”

4. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Prin excepție de la alin. (5), pentru trimestrul III 2024, Casa Națională de Asigurări de Sănătate va primi de la INMSS, în format electronic, datele/informațiile de confirmare clinică și medicală a activității, în formatul solicitat de Casa Națională de Asigurări de Sănătate, până la data de 22 octombrie 2024.”

Art. II. — Direcțiile de specialitate ale Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate, spitalele, precum și Institutul Național de Management al Serviciilor de Sănătate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Valeria Herdea

București, 12 aprilie 2024.
Nr. 481.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 163/2024 pentru modificarea anexelor nr. 1, 4 și 5 la Instrucțiunile tehnice privind fundamentarea, aprobarea și încasarea tarifelor și taxelor pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în vederea desfășurării operațiunilor petroliere, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 139/2010, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 306 din 5 aprilie 2024, se fac următoarele rectificări:

— la articolul I punctul 3, cu referire la anexa nr. 5 la instrucțiunile tehnice, în tabel, la denumirea coloanei a patra, în loc de: „Taxă** (lei)” se va citi „Taxă (lei)”;

— la articolul I punctul 3, cu referire la anexa nr. 5 la instrucțiunile tehnice, la notele de subsol corespunzătoare tabelului, în loc de:

„*) *Încadrarea în clase de complexitate se face conform anexei nr. 3 la Instrucțiunile tehnice.*

***) *Taxele menționate corespund unor date și informații mai noi de 10 ani. Pentru date cu o vechime mai mare de 10 ani taxele se reduc astfel:*

a) 20%, pentru date și informații cu o vechime de 10—20 de ani;

b) 30%, pentru date și informații cu o vechime de 20—40 de ani;

c) 40%, pentru date și informații cu o vechime mai mare de 40 de ani.”

se va citi: „*) *Încadrarea în clase de complexitate se face conform anexei nr. 3 la Instrucțiunile tehnice.*”

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 562207